

største Vigtighed, nu da Planteavlssagen er tagen op, at man har forstaaet, at for at man skal kunne slutte noget af alle disse Forsøg og de opnaaede Resultater, maa Forsøgene være foregaaede paa ensartede Jorder, enten de saa ere af den ene eller den anden Beskaffenhed. Det er ogsaa et Resultat, som alle vi, der have arbejdet praktisk med dette Spørgsmaal i de smaa Landboforeninger, ere komne til, at skulle disse Forsøg hvile paa et solidt Grundlag, maa de være foretagne paa ensartede Jorder, og det er da ogsaa, saa vidt jeg har forstaaet Motiverne, der følge med Finanslovsforslaget, det, man har tilsigtet. Jeg tror ligeledes, at det er formaalstjenligt, at man atter har optaget Tanken om at faa gennemført en Forsøgsstation paa Fyn. Jeg vil ogsaa gerne have Lov til at henstille, om man ikke samtidig burde gaa til at oprette endnu en Forsøgsstation i Midt- og Vestjylland, thi jeg tror, at man i fuldt Maal trænger til at tage fat paa lignende Maade der. Det er sikkert nok, at under de forskellige Fremskridt, som Landbruget har gjort i de senere Aar, er Udviklingen af Planteavlen bleven tilside-sat. Under det store Arbejde, der er gjort for at fremme Husdyrbruget, har man ikke haft tilstrækkelig Øje for, at Planteavlen havde en lige saa stor Betydning, og lad mig føje til, nok saa stor Betydning. Jeg tror derfor, det vilde være at opfylde et stort og varmt Ønske, der næres fra Midt- og Vestjylland, om man vilde tage dette Spørgsmaal op til Løsning sammen med Oprettelsen af en Forsøgsstation paa Fyn. Jeg henstiller denne Tanke til den højtærede Landbrugsministers, det kommende Finansudvalgs saavel som det ærede Tings Velvillie.

Et andet Spørgsmaal, jeg gerne vil rette til den højtærede Landbrugsminister, er dette, om man ikke i den nærmeste Fremtid kan vente et Forslag, der ændrer den nu bestaaende Lov om Jords Udstykning og Sammenlægning. Jeg gør det, fordi man navnlig i Midt- og Vestjylland har lidt og lider den Dag i Dag meget under de nu bestaaende Forhold. Det er jo en Kendsgerning, at det i de senere Aar er blevet stærkere skærpet, at der, for hver Gang der nedlægges en Gaard, absolut skal skaffes et Pligthus til Veje. Dette har i højeste Grad sin Vanskelighed, ligesom det ogsaa i store Dele af Midt- og Vestjylland er absolut unødvendigt. Man ønsker derfor at komme bort fra det nu bestaaende og komme til andre Forhold, eller at man i hvert Fald maatte

lempe sig noget mere frem paa dette Punkt, end Tilfældet har været i de sidste Aar. Det er kommet dertil, at en Ansøgning om Udstykning har maattet gaa frem og tilbage fra Ministeriet til de paagældende Autoriteter fra Aar til Aar. Der er Udstykninger, som jeg ved bestemt have taget adskillige Aar, inden man efter megen Møje og Besvær har faaet dem ordnede. Dette er saare uheldigt, saa meget mere som alle vide, at det har ikke Spor af reel Betydning for de omtalte Egne.

Et andet Spørgsmaal, jeg gerne vilde rette til den højtærede Landbrugsminister, angaar en ministeriel Skrivelse af 25. April d. A. om Rødsyge hos Svin. Der er en ministeriel Skrivelse af 1. November 1893, der fastslaar, at den saakaldte Knuderosen er en Art af Rødsyge og skal behandles som saadan, altsaa under offentlig Tilsyn. Nu fastslaar den ministerielle Skrivelse af 25. April det stik modsatte, at Knuderosen er ikke Rødsyge, eller i hvert Fald den skal ikke tages under offentlig Behandling. Skrivelsen af 1893 hviler paa en videnskabelig Betragtning, idet den fastslaar, at det nu videnskabelig er godtgjort, at Knuderosen er en Form for Rødsyge og altsaa skal behandles som saadan. Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Minister: Er det nu videnskabelig slaaet fast, at det, der laa videnskabelig til Grund for Skrivelsen af 1ste November 1893, ikke holder Stik, at det var en fejl Forudsætning, man den Gang gik ud fra? Thi i saa Fald kan der jo være Mening i, at man er gaaet til Ophævelse af Bestemmelsen. Men regner man videnskabelig endnu Knuderosen til de smitsomme og ret smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, forekommer det mig at være et ret farligt Eksperiment, man er slaaet ind paa. Man maa nemlig huske paa, at saaledes som Stillingen nu er, har man ikke den offentlige Kontrol. Jeg er noget i Tvivl om, hvorvidt den højtærede Minister har været berettiget til at tage dette ud af § 2 i Loven om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene og sætte det hen under § 10 B. Men jeg indrømmer, at jeg som Lægmand ikke har juridisk Kendskab nok til at udtale mig om, hvorvidt det juridisk er lovligt eller ikke. Jeg er imidlertid ganske paa det rene med, at dersom det videnskabelige Resultat, som Skrivelsen af 1ste November 1893 hvilede paa, ikke nu er omstødt ved andre Undersøgelser, er det farligt, fordi det, som sagt, aabner Mulighed for ret uheldige Forhold ved een eller an-